

MЛАДИ PRIMORSКИ PESНИКИ

Franci Černigoj

KO SEM PRISPEL V RAJ

In ko sem že obupal
in sem hotel umreti,
sem spoznal svoj raj.
Otroško so se smejale oči
in veselo sem vrgel roke od sebe,
rekoč:
objemite lepoto
in mi prinesite v dlaneh
čisti izvirek,
ki bo žuborel in me oblival,
mi iz prsi izpral plasti prahu,
ki me tako teže
in me silijo h kašljju.
Potem sem hrepeneče pogledal navzgor
in ukazal desni nogi:
pojdi na vrh senožeti,
kjer rastejo čudoviti enciani!
Tri najlepše izruj
in jih prinesi!
Drugim povej,
kako ljubim barvo čistega neba.
Nato sem se ozrl nazaj,
odkoder sem prispel
in rekel preostali nogi:
vrni se
in na polici stare knjižnice
dobiš čudovito knjigo -
SAN MICHELE.
Prinesi mi jo,
da bom zleknjen v senci
sanjal o humanizmu.